

[Mejdahl]

Jeg noterer mig med tilfredshed, at sundhedsministeren bebudede at ville udsende en vejledning til sygehuskommunerne om, hvordan man bedre kan vurdere omkostningerne ved sygehusapotekernes drift og dermed de økonomiske konsekvenser og på den måde få et bedre sammenligningsgrundlag mellem sygehusapoteksdrift og leverancer fra et privat apotek.

Jeg tror heller ikke, at forslaget vil sikre borgerne en bedre betjening og service. Jeg kommer fra et område i landet, hvor vi har langt til næsten al slags service, og jeg ser nødigt flere funktioner samlet i de store byer på landområdernes bekostning. Venstre vil godt være med til ved lejlighed at se på konkurrencemomentet i apotekerverdenen for forbrugernes skyld, men vi vil ikke, at det skal være det offentlige, der distribuerer og producerer medicinalvarer, for det er ulige konkurrence, hvis det sker for skatte kroner.

Jeg vil ikke afvise, at der kan være behov for at ændre på sygehusapotekernes forhold, men Venstre kan ikke være med til at gennemføre det, som beslutningsforslaget omfatter. Sigtet går den forkerte vej.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da den radikale ordfører vedrørende dette forslag, fru Kirsten Lee, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne oplæse hendes tale.

Forud for vedtagelsen af den ny apotekslov, som også Socialdemokratiet gik ind for, foregik der et stort udvalgsarbejde, der vurderede, hvad sygehusapoteker skulle og ikke skulle. Det forslag, vi nu skal behandle, går ud på at udbygge den offentlige sektor yderligere uden garanti for, at distributionen af medicin bliver bedre eller billigere af den grund.

Det er Det Radikale Venstres opfattelse, at sygehusapoteker skal fungere på sygehusene. Lad mig minde om, at Odense Amts og Bys Sygehus for nogle år siden udbyggede sit sygehusapotek, så det ikke længere var rentabelt. Apoteket på Odense Sygehus ville så levere til de mindre sygehuse i Fåborg og Svendborg osv., men den ordning blev med god grund standset af de lokale. Enhver kunne indse, at lokale apoteker i Fåborg og Svendborg bedre og hurtigere kunne betjene de lokale sygehuse.

Det samme gælder naturligvis for plejehjem og andre døgninstitutioner i lokalområdet. De

kan mest hensigtsmæssigt hente deres medicin på det lokale apotek, ikke på et eller andet fjerntliggende centralsygehus. Institutionerne plejer da også at kunne få rabatter, når blot de forskellige læger, der er tilknyttet institutionen, kan blive enige om at bruge samme præparater, f.eks. de samme sovepiller, til patienterne, og på den led skulle lægemiddelkomiteerne kunne hjælpe.

Vi har her i Folketinget for nylig drøftet medicinpriser, og da var der bred enighed om, at medicinen var for dyr. Forslagsstillerne ønsker nu, at der atter skal åbnes mulighed for, at importører og fabrikanter ved indirekte markedsføring kan få mulighed for at sælge flere af deres dyre produkter, en praksis, der ellers blev standset for et par år siden.

Når importører og fabrikanter tidligere solgte til sygehusene, fik disse ofte dyre produkter med meget store rabatter. Patienterne blev udskrevet med en eller anden medicin, der var indkøbt til favørpris, og på patientens udskrivningsbrev stod det anført, at patienten var blevet sendt hjem med dette eller hint præparat. Hvad der ikke stod, var, at når så patienten skulle købe det pågældende præparat på apoteket, var der ikke længere nogen rabat fra importør eller fabrikant, og prisen lå måske langt over prisen på et synonymt præparat. I den slags tilfælde er det vanskeligt for den praktiserende læge at overbevise patienten om, at der er mere fornuft i at vælge et andet præparat, og der er absolut ingen tilskyndelse fra den praktiserende læges side til at være prisbevidst. Han har ikke mulighed for at følge med i diverse individuelt forhandlede rabator dninger.

Socialdemokratiske amtskommuner har ønsket at blive medicingrossister. Vi har ikke fået dokumenteret, at det skulle indebære nogen besparelse, rationalisering eller forbedret service.

Det Radikale Venstre ønsker ikke at medvirke til indførelsen af Amgros. Efter Det Radikale Venstres mening formår det private apotekervæsen at distribuere medicin til alle dele af landet, og vi ønsker, at også de tyndtbefolkede områder tilgodeses i fremtiden. Det er ikke mindst det synspunkt, der ligger til grund for den nuværende apoteksordning.

Vi forventer, at regeringen snarest lever op til intentionen i dagsordenen af 14. januar 1988, så vi kan sikre både forbrugerne og det offentlige